

Îi vor pune numele: Minunat

„Vedeți casa aceea înaltă de dincolo? Acolo, de acel jgheab de acoperiș atârnam. Alunecasem în timpul muncii”, așa povestea un tinichigiu. „Atunci m-au lăsat puterile. N-am putut să mă mai țin. Nimeni nu mă vedea și nu mă auzea. M-am prăbușit pe curtea pavată. Dar în locul acela, unde am căzut, era o grămadă de nisip. Astfel am scăpat fără nicio vătămare.”

Acest om nu voia să știe nimic despre un Dumnezeu mântuitor, despre ocrotirea prin har și minuni. Rămăsese orb de ochii inimii sale, în ciuda minunii trăite. Insignifiante sunt de multe ori lucrurile de care se folosește Dumnezeu pentru a salva dintr-o primejdie mare. Căci așa spune Biblia, pentru că „pe DOMNUL nimic nu-L împiedică să salveze prin mulți sau prin puțini” (1 Samuel 14.6).

În W., un băiat de cinci ani cobora pe sania sa drumul abrupt care întretăia la capătul său strada principală a localității. Pe acolo trecea în clipa aceea un camion greu. Sania băiatului a trecut cu viteza fulgerului printre roțile din față și din spate ale camionului care mergea încet. Băiatul, care se aplecase involuntar, a rămas păzit de orice vătămare. Oricine l-ar fi văzut pe sania sa, gonind spre camionul greu, ar fi gândit: „Este pierdut!” Dar el a fost păzit. Da, la Dumnezeu niciun lucru nu este imposibil.

Pe trecerea de nivel a căii ferate înguste N.-B., un car țărănesc a fost prins și zdrobit de un tren care se apropia repede. Vizitiul carului ședea în față, soția, în spate. Bărbatul a căzut pe o parte, femeia pe partea cealaltă lângă șine. Amândoi au rămas complet nevătămați.

„Dumnezeul nostru este Dumnezeuul mântuirii; și de la Domnul Dumnezeu sunt izbăvirile de la moarte.” (Psalmul 68.20). Cine-L cunoaște pe Dumnezeu, acela recunoaște în asemenea salvări felul Său de a proceda.

Richard Weaver, minerul de odinioară și evanghelistul binecuvântat, povestește:

Îmi amintesc de o zi în care eram foarte flămânzi, pentru că de treizeci și șase de ore nu mâncaserăm nimic. Aveam o invitație la Londra ca să țin acolo adunări, dar nu puteam nici să cumpăr un bilet pentru mine, nici să cumpăr alimente pentru ai mei. Ne-am așezat la masă. Soția mea l-a luat pe cel mai mic în poală, iar eu am luat Biblia și am citit câteva versete din ea. Apoi am îngenuncheat ca să mă rog. Dar apoi a venit la mine băiatul meu mic, mi-a luat brațul și a spus: „Tată, nu te mai tot ruga! Sunt așa de flămând! Dă-mi ceva să măncăm! Poți să te rogi după aceea. Dar acum îmi este atât de foame!” Apoi s-a întors spre mama și a rugat-o plângând: „Mamă, spune-i tatei să nu se mai roage. Acum mai bine să mâncăm. Îmi este atât de foame!” Apoi a venit iar la mine și și-a sprijinit capul mic de al meu. Am simțit cum îi curg lacrimile pe obraji. Voi simți aceste lacrimi până în ultimul ceas al vieții mele. Ce puteam să fac în această situație critică altceva, decât să mă rog și să aștept împlinirea, după ce Îi puseseam lui Dumnezeu pe inimă tot necazul nostru? Deodată a bătut cineva la ușă. M-am ridicat de pe genunchi și am deschis. Poștașul a intrat și mi-a predat o scrisoare recomandată. Am confirmat primirea, am deschis scrisoarea și am găsit în ea o bancnotă de cinci lire sterline, pe care mi-o trimitea un prieten necunoscut. O, cum I-am mulțumit Dumnezeului nostru credincios și minunat, care nu-și întorsese de la noi ochiul Său de Tată și ne preschimbase necazul în bucurie!

Dumnezeu este mai mare decât toate dificultățile și mai puternic decât toți vrăjmașii. Îl cunoști, dragă cititorule? Dacă ești în strâmțorări, dacă nu vezi nicio cale de ieșire din greutățile tale, atunci fii convins că aceste necazuri au fost repartizate în drumul tău, ca tu să-L afli și să-L cunoști pe Dumnezeu. Atunci nu vei găsi doar ajutor în strâmțorarea ta. Mai degrabă Îl vei

Îi vor pune numele: Minunat – Autor necunoscut

Samenkörner (Neue Folge 31) 1937

cunoaște pe Isus Hristos ca pe marele Mântuitor, ca pe Cel care a deschis pentru tine o cale de ieșire din cel mai mare necaz al tău, din necazul păcatelor tale.

v. Vb.

Titlul original: „Man nennt Seinen Namen: Wunderbarer”
din *Samenkörner (Neue Folge 31) 1937*, pag. 282-284.